

**Retningslinjer i henhold til direktivet om
forsikringsdistribution om
forsikringsbaserede
investeringsprodukter, der indebærer en
struktur, som gør det vanskeligt for
kunden at forstå de involverede risici**

Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (i det følgende benævnt "EIOPA-forordningen")¹ samt artikel 30, stk. 7, og artikel 30, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (i det følgende benævnt "IDD")² udarbejder og ajourfører EIOPA retningslinjer for vurdering af forsikringsbaserede investeringsprodukter, der indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici, som omhandlet i artikel 30, stk. 3, litra a), nr. i), i IDD'et, og for vurdering af forsikringsbaserede investeringsprodukter, der klassificeres som ikke-komplekse i forbindelse med artikel 30, stk. 3, litra a), nr. ii), i IDD'et, i betragtning af at denne klassificering også er baseret på vurdering af, om produktet indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici.
- 1.2. I henhold til artikel 30, stk. 1 og 2, i IDD'et kræves der generelt en vurdering af egnetheden og hensigtsmæssigheden af et forsikringsbaseret investeringsprodukt for kunden fra forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet som en del af salget af et forsikringsbaseret investeringsprodukt. I henhold til artikel 30, stk. 3, i IDD'et kan medlemsstaterne fravige disse forpligtelser og kan undlade at kræve udførelse af en egnetheds- eller hensigtsmæssighedstest under distribution af et forsikringsbaseret investeringsprodukt, såfremt forskellige betingelser er opfyldt. Denne type salg omtales ofte som "execution-only", da transaktionen blot gennemføres uden rådgivning eller vurdering af kundens personlige situation. I henhold til artikel 20, stk. 1, i IDD'et er det imidlertid stadig nødvendigt for forsikringsdistributøren at fastlægge kundens krav og behov.
- 1.3. En af de betingelser, der er fastsat i artikel 30, stk. 3, i IDD'et for at bestemme, om et forsikringsbaseret investeringsprodukt kan distribueres som et execution-only-salg, vedrører det forsikringsbaserede investeringsprodukts kompleksitet. Denne vurdering er baseret på arten af de finansielle instrumenter, over for hvilke et forsikringsbaseret investeringsprodukt medfører investeringseksposering, og strukturen af forsikringsaftalen med kunden (artikel 30, stk. 3, litra a), i IDD'et). I henhold til artikel 30, stk. 7 og 8, i IDD'et har EIOPA beføjelser til at udarbejde retningslinjer vedrørende vurderingen af både kompleksitet og ikke-kompleksitet.
- 1.4. Kompleksiteten af de finansielle instrumenter, over for hvilke et forsikringsbaseret investeringsprodukt medfører investeringseksposering, afhænger af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (omarbejdning) (i det følgende benævnt "MiFID II")³. I henhold til artikel 30, stk. 3, litra a), i IDD skelnes der mellem på den ene side forsikringsbaserede investeringsprodukter, der medfører investeringseksposering over for finansielle instrumenter, som anses for at være ikke-komplekse i henhold til MiFID II, og på den anden side andre ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter.

---

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19.

³ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.

- 1.5. Disse retningslinjer vedrører vurderingen af alle typer forsikringsbaserede investeringsprodukter. Til trods for sondringen mellem nr. i) og ii) i artikel 30, stk. 3, litra a), i IDD'et er det vigtigt at sikre, at kun de forsikringsbaserede investeringsprodukter, for hvilke risiciene let kan forstås af kunden, kan sælges ved execution-only. Retningslinjerne vedrører hovedsagelig spørgsmålet om identifikationen af kontraktlige strukturer eller funktioner, som kan gøre det vanskeligt for kunden at forstå de risici, der er forbundet med et forsikringsbaseret investeringsprodukt. De vedrører imidlertid også en række andre spørgsmål, der er relevante for vurderingen af kompleksiteten af forsikringsbaserede investeringsprodukter.
- 1.6. I lyset af IDD'ets minimumsharmoniseringsformål og den kendsgerning, at kunderne ved execution-only-salg ikke er omfattet af beskyttelsen af visse af de relevante regler om god forretningsskik, kan nationale kompetente myndigheder opretholde eller indføre strengere nationale bestemmelser på dette område for at beskytte forbrugerne.
- 1.7. Under udarbejdelsen af retningslinjerne har EIOPA taget hensyn til andre relevante lovgivningsmæssige krav med hensyn til standardbestemmelser om god forretningsskik, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)⁴.
- 1.8. Desuden har EIOPA taget hensyn til arbejdet i ESMA⁵ om vurderingen af finansielle instrumenter, der indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici. Dette afspejler vigtigheden af at undgå regularbitrage, jf. betragtning 56 i IDD'et, samtidig med at der tages hensyn til forsikringsaftalernes særlige karakter.
- 1.9. Disse retningslinjer henvender sig til nationale kompetente myndigheder i en medlemsstat, der har valgt at anvende fravigelsesmuligheden som omhandlet i artikel 30, stk. 3, i IDD'et. Selv om specifikke bestemmelser beskriver forpligtelser, der skal opfyldes af forsikringsselskaber og -formidlere, skal dette dokument ikke forstås således, at disse finansielle institutioner pålægges direkte krav. Finansielle institutioner skal overholde de tilsyns- eller lovgivningsrammer, der anvendes af deres kompetente nationale myndighed.
- 1.10. Til brug for disse retningslinjer er følgende definition udarbejdet:
- "Execution-only"-salg betegner distribution af et forsikringsbaseret investeringsprodukt i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3, i IDD'et.
- 1.11. Begreber, der ikke er defineret i disse retningslinjer, har den betydning, som fremgår af de retsakter, der henvises til i indledningen.
- 1.12. Retningslinjerne finder anvendelse fra datoen for offentliggørelsen af de oversatte versioner.

---

⁴ EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1.

⁵ Se f.eks. bemyndiggørelsen i artikel 25, stk. 10, i MiFID II, på basis af hvilken ESMA har udstedt [retningslinjer](#) for komplekse gældsinstrumenter og strukturerede indlån.

Afsnit 1: Krav, der finder anvendelse på aftaler, som kun medfører investeringseksponering over for finansielle instrumenter, der anses for at være ikke-komplekse i henhold til MiFID II (artikel 30, stk. 3, litra a), nr. i), i IDD'et)

Retningslinje 1 – Investeringseksponering

1.13. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet bør sikre, at det forsikringsbaserede investeringsprodukt kun medfører investeringseksponering over for de finansielle instrumenter, der anses for at være ikke-komplekse i henhold til direktiv 2014/65/EU. Disse ikke-komplekse finansielle instrumenter omfatter kun de følgende instrumenter:

- (a) instrumenter som defineret i artikel 25, stk. 4, litra a), i MiFID II
- (b) instrumenter, der opfylder kravene i artikel 57 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2017/565 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv
- (c) instrumenter, der ikke anses for komplekse i henhold til ESMA's retningslinjer for komplekse gældsinstrumenter og strukturerede indlån⁶.

Retningslinje 2 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende ændringer af aftalens art og evnen til at give afkald på det forsikringsbaserede investeringsprodukt

1.14. Når aftalen indeholder en hvilken som helst af de følgende bestanddele, bør forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren anse den for at indebære en struktur, som gør det vanskeligt at forstå de involverede risici:

- (a) Den indebærer en klausul, betingelse eller udløser, der gør det muligt for forsikringsselskabet væsentligt at ændre arten, risikoen eller udbetalingsprofilen ved det forsikringsbaserede investeringsprodukt.
- (b) Der er ikke muligheder for at give afkald på eller på anden måde sælge det forsikringsbaserede investeringsprodukt for en værdi, der er til rådighed for kunden.
- (c) Der er udtrykkelige eller stiltiende afgifter, der medfører, at det at give afkald på det forsikringsbaserede investeringsprodukt, selv om der teknisk set er muligheder herfor, kan medføre urimelig skade for kunden, fordi afgifterne ikke står i et rimeligt forhold til omkostningerne for opgiverens forsikringsselskab.

Retningslinje 3 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende bestemmelsen af løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald

1.15. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet bør vurdere virkningerne af mekanismer, der bestemmer løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald, og om de gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici, medmindre disse mekanismer er direkte baseret på nationale love, der specifikt sigter mod at beskytte kunders interesser.

---

⁶ Af 4. februar 2016 (ESMA/2015/1787)

- 1.16. Som en del af vurderingen når aftalen indeholder en hvilken som helst af de bestanddele, der er anført nedenfor, bør forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren anse den for at indebære en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici:
- (a) Løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald afhænger af variabler, der fastsættes af forsikringsselskabet, og hvis virkninger er vanskelige at forstå for kunden.
  - (b) Løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald er baseret på forskellige typer investeringseksponeringer eller -strategier, hvis kombinerede virkning er vanskelig at forstå for kunden.
  - (c) Løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald kan variere hyppigt eller markant på forskellige tidspunkter i hele aftalens løbetid, enten fordi visse forudfastsatte tærskelkriterier er opfyldt, eller fordi visse tidspunkter er nået. Dette omfatter ikke ændringer i løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald på grund af betaling af diskretionære bonusbeløb.
  - (d) Der er en garanteret løbetid eller tilbagekøbsværdi eller udbetaling ved dødsfald, der er underlagt betingelser eller tidsbegrænsninger, hvis virkninger er vanskelige at forstå for kunden. Dette omfatter ikke ændringer i den garanterede løbetid eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald på grund af betaling af diskretionære bonusbeløb.

Retningslinje 4 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende omkostningerne

- 1.17. Som en del af vurderingen af, om aftalen indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici, bør forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vurdere, om omkostningerne formodentlig ikke vil kunne forstås let af kunden, navnlig betingelser, under hvilke omkostningerne kan ændre sig væsentligt under aftalens løbetid, herunder på basis af investeringens resultater.
- 1.18. Når omkostningerne er direkte baseret på nationale love, der specifikt sigter mod at beskytte kunders interesser, bør de ikke anses for at indebære en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici.

Retningslinje 5 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende den sikrede i forsikringsaftalen

- 1.19. Hvis der er kontraktlige bestemmelser, der gør det muligt for kunden at anvende en ikke-standardiseret formulering for at definere den person, der modtager udbyttet ved afslutningen af kontraktforholdet (modtagerklausul), som kan føre til vanskeligheder ved identificering af modtageren og kan medføre vanskeligheder for, at modtageren rent faktisk modtager udbetalingen, når forsikringstageren afgår ved døden, bør forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet anse det, som om det indebærer en struktur, der gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici.

Afsnit 2: Krav, der finder anvendelse på "andre ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringer" (artikel 30, stk. 3, litra a), nr. ii), i IDD'et).

Retningslinje 6 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende bestemmelsen af løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald

- 1.20. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet bør vurdere virkningerne af mekanismer, der bestemmer løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald, og om de gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici, medmindre disse mekanismer er direkte baseret på nationale love, der specifikt sigter mod at beskytte kunders interesser.
- 1.21. Som en del af vurderingen når aftalen indeholder en hvilken som helst af de følgende bestanddele, bør forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren anse den for at indebære en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici:
- (a) Løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald afhænger af variabler, der fastsættes af forsikringsselskabet, og hvis virkninger er vanskelige at forstå for kunden.
  - (b) Løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald er baseret på forskellige typer investeringseksponeringer eller -strategier, hvis kombinerede virkning er vanskelig at forstå for kunden.
  - (c) Løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald kan variere hyppigt eller markant på forskellige tidspunkter i hele aftalens løbetid, enten fordi visse forudfastsatte tærskelkriterier er opfyldt, eller fordi visse tidspunkter er nået. Dette omfatter ikke ændringer i løbetiden eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald på grund af betaling af diskretionære bonusbeløb.
  - (d) Der er en garanteret løbetid eller tilbagekøbsværdi eller udbetaling ved dødsfald, der er underlagt betingelser eller tidsbegrænsninger, hvis virkninger er vanskelige at forstå for kunden. Dette omfatter ikke ændringer i den garanterede løbetid eller tilbagekøbsværdien eller udbetalingen ved dødsfald på grund af betaling af diskretionære bonusbeløb.

Retningslinje 7 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende omkostningerne

- 1.22. Som en del af vurderingen af, om aftalen indebærer en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici, bør forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vurdere, om omkostningerne formodentlig ikke vil kunne forstås let af kunden, navnlig betingelser, under hvilke omkostningerne kan ændre sig væsentligt under aftalens løbetid, herunder på basis af investeringens resultater.
- 1.23. Når omkostningerne er direkte baseret på nationale love, der specifikt sigter mod at beskytte kunders interesser, bør de ikke anses for at indebære en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici.

Retningslinje 8 – Kontraktmæssige bestanddele vedrørende den sikrede i forsikringsaftalen

- 1.24. Hvis der er kontraktlige bestemmelser, der gør det muligt for kunden at anvende en ikke-standardiseret formulering for at definere den person, der modtager udbyttet ved afslutningen af kontraktforholdet (modtagerklausul), som kan føre til vanskeligheder ved identificering af modtageren og kan medføre vanskeligheder for, at modtageren rent faktisk modtager udbetalingen, når forsikringstageren afgår ved døden, bør forsikringsformidleren eller forsikringssselskabet anse det, som om det indebærer en struktur, der gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici.

Bestemmelser om efterlevelse og rapportering

- 1.25. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I henhold til artikel 16, stk. 3, i EIOPA-forordningen skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig mest muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger.
- 1.26. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, skal indarbejde dem i deres lovgivnings- eller tilsynsramme på en passende måde.
- 1.27. Kompetente myndigheder skal over for EIOPA bekræfte, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og i modsat fald angive begrundelsen for den manglende efterlevelse, inden for to måneder efter datoen for offentliggørelsen af de oversatte versioner.
- 1.28. Hvis kompetente myndigheder ikke har reageret inden udløbet af denne frist, vil det blive betragtet som manglende efterlevelse af rapporteringskravet, hvilket vil blive indberettet.
- 1.29. Kompetente myndigheder i en medlemsstat, der har valgt at anvende fravigelsesmuligheden som omhandlet i artikel 30, stk. 3, første afsnit, i IDD'et, behøver ikke at indberette til EIOPA.

Afsluttende bestemmelse om revision

- 1.30. Disse retningslinjer er underkastet revision fra EIOPA og ajourføres periodisk i overensstemmelse med artikel 30, stk. 7 og 8, i IDD'et.